

Newpasol 101

نیوپاسول ۱۰۱

نوع لنتوژنیک کشته (غیر فعال شده) است که پس از مخلوط شدن با ماده یاور روغنی به صورت امولسیون در آمده است. به مایع آلتوتوئیک به نسبت ۱:۲۰۰۰۰ ماده تیومرسال به عنوان نگهدارنده اضافه می شود.

موارد استفاده از واکسن نیوپاسول ۱۰۱:

نیوپاسول ۱۰۱ یا واکسن ضد ویروس نیوکاسل، برای مایه کوبی جوجه های گوشتی، نیمچه ها، مرغ های تخمگذار و مادر ساخته و عرضه می شود. جوجه ها را از سن یک روزگی می توان مایه کوبی نمود. روش واکسیناسیون و مقدار دز واکسن طیور ۰/۲۵ میلی لیتر است. محل تزریق در جوجه ها فقط زیر پوست پشت گردن است. در نیمچه ها و مرغ ها به دلخواه می توان از راه زیر پوستی یا داخل عضلانی استفاده نمود.

شکل واکسن:

واکسن در بطری های ۵۰۰ میلی لیتری عرضه می گردد حاوی ۲۰۰۰ دز می باشد.

هشدارها:

- واکنش ایمنی به این واکسن وقتی مطلوب است که پرندگان مورد تزریق سالم بوده و تحت استرس نباشند.
- احتمال دارد که در محل تزریق گره (Nodule) کوچکی به وجود آید که خیلی زود بر طرف می گردد.
- مصرف آب و دان جوجه ها در اثر مصرف این واکسن تغییری نمی کند. چنانچه چنین تغییری را مشاهده نمودید در پی پیدا کردن علت آن بر آمده و آنرا برطرف نمایید.
- فقط مصرف دامپزشکی دارد.

توجه:

از قراردادن این واکسن در برودت زیر صفر و یا در مجاورت مستقیم با یخ خودداری نمایید. توصیه می شود که ۳ تا ۴ ساعت قبل از شروع به واکسیناسیون بطری واکسن را در محیط اتاق (در درجه حرارت بین ۲۰ تا ۳۰ درجه) قرار دهید قبل از شروع به تزریق و هر چندگاه یکبار در طول زمان تزریق بطری واکسن را تکان دهید. باید حداکثر ظرف مدت ۲۴ ساعت تمامی واکسن به مصرف برسد چنانچه پس از این زمان هنوز در بطری مقداری واکسن باقی مانده باشد آنرا به روش توصیه شده از طرف سازمان های مربوطه از بین ببرید.

شرایط نگهداری:

واکسن را در دمای ۲ تا ۸ درجه سانتیگراد و دور از نور نگهداری نمایید.

واکسن کشته نیوکاسل (امولسیفیه شده با یاور روغن) توصیف ویروس و بیماری:

بیماری نیوکاسل بر حسب اینکه ویروس چه اندامی را انتخاب نماید و چه حدتی داشته باشد به شکل های متفاوتی نمایان می شود. این تنوع موجب شده است که بیماری به هنگام ظهور در یک منطقه شکل های متفاوتی به خود بگیرد. مشکل در بیماری نیوکاسل از آنجا بیشتر و پیچیده تر می شود که هر کدام از سویه ها و ویروس های جدا شده در یک نوع پرندۀ مثلاً مرغ خانگی، صورت مختلفی از بیماری را ایجاد می کنند. برای اینکه کار را سهل کنند ویروس ها را بر حسب علائم بالینی که در مرغ ایجاد می کنند به چند شکل تقسیم می نمایند:

• ویروس های Doyle که در مرغ ها با هر سنی ممکن است دیده شود. ضایعات هموراژیک در دستگاه گوارش همیشه وجود دارد لذا به این شکل از بیماری VVND و Viscerotropic Velogenic ND گفته می شود.

• ویروس های Beach که بیماری حاد و کشنده ای را در مرغ ها و در سنین مختلف ایجاد می نماید وجوه مشخصه این بیماری را در بروز ناراحتی های دستگاه تنفسی و عصبی می توان یافت. ایجاد ناراحتی های عصبی سبب شده است که بر این نوع ویروس اسم NVND و Neurogenic Velogenic ND گذاشته شود.

• ویروس های Beaudette که به نظر می رسد بیماری با حدت کمتری را ایجاد می نمایند و این نوع ویروس ها را مزوژنیک Mesogenic می نامند. این دسته از ویروس ها برای تولید واکسن مرحله دوم (راپل) هم بکار می روند.

• ویروس های Hitchner که موجب بیماری در دستگاه تنفس می شوند ولی علائم و عوارض بیماری به چشم نمی آیند. این نوع ویروس ها را که Lentogenic می خوانند معمولاً برای ساخت واکسن های زنده مورد استفاده قرار می گیرند.

• ویروس های Asymptomatic که محل ایجاد ضایعات آنها در روده است و از همان دسته ویروس های Lentogenic می باشند که معمولاً دارای علائم و عوارض نیستند.

واکسن های کشته:

معمولاً واکسن های کشته با استفاده از مایع آلتوتوئیک جنین تخم مرغهایی در اثر تزریق ویروس بذر واکسن ساخته می شوند. ویروس را با استفاده از فرمالین به میزان ۰/۱٪ می کشند و پس از حصول اطمینان از کشته شدن ویروس با ماده یاور مخلوط می کنند. بهترین ماده یآوری که امروز بکار می رود روغن معدنی است که حاوی Emulsifier می باشد. در ایران تجربه نشان داده است که استفاده از واکسن های کشته با ماده یاور روغنی برای کنترل بیماری بسیار مفید است. انواع متفاوتی از این نوع واکسن به بازار عرضه شده است که یکی از انواع آن واکسن ساخت شرکت پسونک می باشد. امروزه مرغداران با این واکسن بخوبی آشنا هستند و به میزان قابل توجهی از آن استفاده می کنند.

ترکیب واکسن:

نیوپاسول ۱۰۱ مرکب از مایع آلتوتوئیک حاوی ویروس نیوکاسل از

NEWPASOL 101
Inactivated w/o emulsion vaccine
- Newcastle disease